

"Zındıkanın başını dağıtacak derecede Kur'ân-ı Hakîmden alınan kuvvetli bir burhanı..." deniliyor. Ancak atom, zerre, hücre gibi kainat kitabından, fen ilimlerinden iddialar cevaplanıyor, nasıl anlayabiliriz?

Kainat, içi hazineler ile dolu, ama kapısı kilitli bir salon gibidir. Bu salon kapısının anahtarı ise Kur'an'dır. Kur'an olmadan kainatın hazinelerini görmek mümkün olmuyor. Bunun en bariz örneği bilim adamlarının genelde gafil ve münkir olmalarıdır.

Bilim adamları onca fenni malumata sahip olmalarına rağmen kainatı ya tesadüfe ya tabiata ya da sebeplere veriyorlar. Halbuki onlar atom, zerre, hücre, alyuvar ve akyuvarların bilimsel yönlerini herkesten çok daha iyi bilip görüyorlar, ama işi Allah'a bağlayamıyorlar. Çünkü ellerinde Kur'an anahtarı bulunmuyor.

Kur'an ve kainat Allah'ın iki ayetidir. Kainat detaylı bir ayet iken Kur'an ise bu ayetin nasıl ve ne şekilde okunacağını ders veren metodolojik bir rehberdir. Bu rehber olmadan insan kendi kısır ve kısa aklı ile kainatı okuyamıyor, işi tevhide bağlayamıyor. Kur'an'ın kuvvet ve bakışı olmadan kainat büyük bir kaosa ve mezarlığa dönüşüyor.

Tıpkı ışıklandırma sistemi olmayan bir müzenin bir işe yaramaması gibi. Müze çok güzel eser ve yapıtları içinde barındırıyor, ama onları olduğu gibi gösterecek bir ışık düzeni olmadığı için, eserler karanlıkta ne görülebiliyor ne okunabiliyor. Bu temsilde müze kainat Kur'an ise bu müzeyi aydınlatan bir lamba oluyor.

Dünya çapında bir beyin cerrahı basın karşısına çıkıp **"Tabiatın yardımı ile ameliyatım iyi geçti."** diyebiliyorsa, tıp ilmini tevhide bağlamamış demektir. Adam dünyanın en iyi doktorlarından birisi, ama dört yaşındaki bir çocuk gibi konuşuyor, çok komik. Ayetin gücü burada saklı işte. Ayet olmadı mı akıl zırvalamaya başlıyor...